

**Acord 72/2015, de 20 de maig, del
Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

Resolució de la petició formulada per Emissions Digitals de Catalunya, SA, de revisar la llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual pel canal múltiple de televisió digital terrestre amb cobertura nacional i emissió principalment en obert (exp. 3-O-2015)

Fets

1r. El 14 de maig de 2003 es va publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* l'anunci de licitació del concurs públic per a la concessió de l'explotació d'un canal múltiple de televisió digital terrestre amb cobertura nacional i emissió principalment en obert (DOGC núm. 3883). Mitjançant l'Acord del Govern de la Generalitat d'1 d'agost de 2003, es va adjudicar aquesta concessió a la societat licitadora Emissions Digitals de Catalunya, SA (EDICA). Aquest Acord es va publicar al DOGC el 12 d'agost de 2003.

El 17 de setembre de 2003 la societat EDICA i el Govern de la Generalitat van signar el contracte concessional corresponent per un termini de deu anys, comptadors de la data en què es va formalitzar i renovables per períodes successius iguals, amb el termini màxim que preveu la legislació de contractes de les administracions públiques. El règim jurídic d'aquest contracte era la normativa vigent sobre contractació administrativa i sobre televisió digital terrestres en el que fos d'aplicació d'acord amb el que estableix la clàusula 2a del plec de clàusules administratives, particulars i de prescripcions tècniques rector del concurs. De conformitat amb les clàusules del contracte, el concessionari s'obligava a gestionar el servei públic objecte del contracte esmentat, d'acord amb el plec de clàusules i amb els compromisos particulars continguts a l'oferta presentada per l'adjudicatària al concurs. Tenint en compte, així mateix, que, d'acord amb el que estableix la clàusula 27a del plec, tant el plec mateix com els compromisos particulars presentats per la societat adjudicatària en la seva oferta tenien caràcter contractual i s'adjuntaven com a annexos al contracte. Concretament, pel que fa als compromisos particulars presentats per EDICA, en la seva oferta, s'hi trobava el relacionat amb l'obligació de no alterar la seva estructura accionarial durant el període de concessió de la llicència.

2n. L'entrada en vigor la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (LGCA) ha comportat que, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 22, els serveis de comunicació audiovisual prestats mitjançant ones hertzianes terrestres requereixin una llicència prèvia atorgada, mitjançant concurs, per l'autoritat audiovisual competent. En aquest sentit, de conformitat amb la disposició transitòria segona de la Llei esmentada, les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de ràdio o televisió per ones hertzianes terrestres d'àmbit estatal, autonòmic o local, atorgades abans de l'entrada en vigor de la Llei, i que no havien estat declarades extingides, s'havien de transformar en llicències per a la prestació del servei de comunicació audiovisual.

Mitjançant l'Acord 193/2010, de 28 de juliol, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va transformar, amb la sol·licitud prèvia de la persona interessada, la concessió per a l'explotació d'un canal múltiple en règim de gestió indirecta i emissió principalment en obert, del servei públic de televisió digital terrestre, adjudicada l'1 d'agost de 2003 a EDICA, en llicència. Així mateix, s'establia que aquesta llicència tindria una vigència de quinze anys, a comptar de la data de l'Acord, i que el règim substantiu aplicable a la llicència seria el que

estableix la normativa vigent, així com les obligacions i els compromisos particulars assumits per EDICA.

3è. El 17 d'abril de 2015 ha tingut entrada al CAC (registre d'entrada núm. 427/2015) un escrit del senyor [...] de la societat EDICA, en el qual al·lega que el que s'estableix a l'apartat 1.3 de la seva proposta econòmica, en relació amb la impossibilitat de no alterar la seva estructura accionarial durant el període de la concessió, es va realitzar “[...] a títol d'intenció o de desig, però en cap cas com a compromís o obligació ferma i vinculant, exigible i irrevocable [...]” per la qual cosa, entén que aquesta manifestació no és “[...] causa o raó justificativa per a la denegació de la preceptiva autorització administrativa prèvia, del tot necessària per a poder dur a terme l'operació abans exposada [...]”. Això no obstant, i en el supòsit que aquest Consell no comparteixi aquesta interpretació, EDICA sol·licita, amb caràcter subsidiari, que aquest Consell revisi la llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual pel canal múltiple de televisió digital terrestre, amb cobertura nacional i emissió principalment en obert, tot modificant-ne, de conformitat amb l'article 57 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), les condicions pel que fa al compromís establert a l'apartat 1.3 de la proposta econòmica presentada per EDICA i que comporta la impossibilitat d'alterar la seva estructura accionarial durant el període de concessió de la llicència.

L'interessat fonamenta la necessitat de sol·licitar aquesta revisió atès el negoci jurídic que volen formalitzar les mercantils Catalunya Comunicació, SL (CATCOM), titular, entre d'altres, de [...] accions, que representen el [...] del capital social d'EDICA, i Mediaset Comunicación España, SA (Mediaset). Concretament, el negoci jurídic consisteix en la formalització d'un contracte de compravenda de les accions esmentades entre CATCOM, com a part venedora, i Mediaset, com a part compradora.

En definitiva, EDICA sol·licita la revisió de la seva llicència per tal de deixar sense efecte el compromís particular de no-alteració de la seva estructura accionarial durant tot el període de vigència del títol habilitant i, d'aquesta manera, fer possible el negoci jurídic de compravenda esmentat més amunt. A aquest efecte, l'interessat justifica la idoneïtat de la revisió sol·licitada atesa la concurrència de dues circumstàncies. En primer lloc, l'interessat posa de manifest que el compromís de inalterabilitat de la seva estructura accionarial no és exigible, atesa l'entrada en vigor de la LGCA. Concretament, al·lega que resulta injustificat exigir el compliment d'una obligació o compromís que “[...] actualment no imposa en cap cas la llei vigent d'aplicació que, als seus articles 22 i següents, que permeten tot tipus de negocis jurídics sobre les llicències i els seus titulars [...]”.

En segon lloc, i atès el temps transcorregut des de l'atorgament del títol habilitant, l'interessat posa de manifest que els canvis i les modificacions legislatives que durant aquest temps ha patit el mercat de les telecomunicacions i el sector audiovisual televisiu li han comportat que no “[...] hagi estat rendible cap dels 12 anys transcorreguts, i hagi acumulat més de [...] d'euros de pèrdues [...]”. Concretament, pel que fa a les circumstàncies que han comportat aquesta situació, EDICA al·lega que la davallada important del mercat publicitari, com a conseqüència de la crisi econòmica, ha determinat que la “[...] font principal de finançament de les televisions privades en obert, s'ha reduït fins a la meitat del seu valor [...] amb el conseqüent perjudici afegit per al desenvolupament d'un projecte ofert fa anys i que resta vigent però parcialment obsolet i necessitat d'adaptació [...]”.

D'altra banda, posa de manifest que l'aparició, consolidació i creixement de nous prestadors de serveis de comunicació audiovisual autonòmics i estatals, sotmesos a regulacions diferents, i més permissives per aquests darrers, i l'increment d'oferta televisiva privada i pública arran de l'entrada en vigor de la disposició transitòria quarta del Reial decret 944/2005 i de l'augment de canals per a prestadors públics, respectivament, han dut com a resultat que "[...] el número d'operadors i el volum de l'oferta pels telespectadors s'ha vist incrementada en els darrers anys, de forma exponencial, passant de 7 canals de televisió en obert a més de 40; circumstància aquesta que afecta directament i de forma molt greu a la viabilitat d'un projecte u oferta de licitació presentat l'any 2003 i que no pot restar estàtic i inamovible sinó que, ans al contrari i per a garantir la seva viabilitat, cal que sigui adaptat i correctament interpretat [...]"

Així mateix, segons al·lega l'interessat el retard de l'apagada analògica "[...] va provocar i comportar que els operadors de la TDT patissin i es veiessin afectats per unes condicions més desfavorables en quant a l'accés dels seus continguts per part de la població [...]" i, lligat amb aquest fet, l'interessat determina que l'autorització del *simulcast* en analògic, "[...] va comportar un doble esforç en els costos de difusió i transport de la senyal, per dues tecnologies diferents [...]"

Finalment, EDICA esmenta els canvis tecnològics i posa de manifest que l'aparició de nous dispositius (tauletes, televisions i telèfons intel·ligent) i el desenvolupament de plataformes de pagament i consum via *streaming* han provocat "[...] un canvi en les formes de consum dels continguts audiovisuals [...]"

Ateses aquestes consideracions, l'interessat conclou tot establint, d'una banda, que "[...] donada la situació actual, on el mercat publicitari es concentra en pràcticament un 90% en dos únics operadors, i per tal de garantir la millor prestació del servei de televisió, EDICA requereix d'un soci que li permeti accedir a aquest mercat, que d'altra banda conforma la font de finançament imprescindible per a un canal de televisió privat [...]". De l'altra, que "[...] la transmissió per part de CATCOM del [...] del capital d'EDICA a Mediaset, vinculada a més a la comercialització dels espais publicitaris per part d'aquesta última, ha de permetre un major accés al mercat publicitari, millorar el finançament de la societat a través dels ingressos publicitaris, i permetre invertir en programació i desenvolupar així encara més la televisió privada de Catalunya [...]". I, finalment, que "[...] el control accionarial de CATCOM sobre EDICA permet garantir un ple respecte als compromisos inclosos a l'oferta de licitació [...] i, molt especialment, pel que fa a garantir la catalanitat del canal 8tv i del MUX; incrementar el nivell de producció pròpia televisiva; a contribuir a desenvolupar el teixit audiovisual i productiu català; a continuar oferint uns continguts responsables i plurals a la societat catalana; i a garantir la diversitat de l'oferta del MUX [...]"

4t. Vist l'informe de l'Àrea Jurídica d'aquest Consell, les consideracions del qual es reproduïxen.

«Consideracions jurídiques

Primera. Abast del compromís particular de no alterar l'estructura accionarial durant el període de concessió del títol habilitant, atesa l'entrada en vigor de la LGCA

De conformitat amb la disposició transitòria segona de la LGCA, "les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de ràdio o televisió per ones hertzianes terrestres d'àmbit estatal, autonòmic o local que no hagin estat declarades extingides a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de transformar en llicències per a la prestació del servei de comunicació audiovisual". De conformitat amb aquesta previsió, mitjançant l'Acord

193/2010, de 28 de juliol, del Ple del CAC, es va transformar el títol habilitant adjudicat a EDICA, tot mantenint-se les obligacions i els compromisos particulars assumits en el seu moment com a entitat concessionària.

En conseqüència, el manteniment d'aquestes obligacions i compromisos particulars comporta la plena vigència del compromís particular, assumit per EDICA, pel que fa a la impossibilitat d'alterar la seva estructura accionarial durant tot el període de vigència de la concessió i impossibilita que aquest Consell pugui autoritzar el negoci jurídic de compravenda d'accions entre CATCOM i Mediaset. Això no obstant, l'interessat entén que el que estableix l'apartat 1.3 de la seva proposta econòmica, en relació amb la impossibilitat de no alterar la seva estructura accionarial durant el període de la concessió, no el vincula, atès que es va realitzar "[...] a títol d'intenció o de desig, però en cap cas com a compromís o obligació ferma i vinculant, exigible i irrevocable [...]"; però, així mateix, sol·licita, amb caràcter subsidiari, que es revisi la seva llicència per a l'explotació d'un canal múltiple en règim de gestió indirecta i emissió principalment en obert, del servei públic de televisió digital terrestre, en el sentit de deixar sense efecte aquest compromís i, d'aquesta manera, fer possible el negoci jurídic esmentat.

A la vista d'aquestes manifestacions, cal posar de manifest, amb caràcter previ, que el que estableix l'apartat 1.3 de la proposta econòmica d'EDICA és un compromís particular que vincula l'interessat, atès que, de conformitat amb l'annex III –barem de valoració– del plec de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques per a l'adjudicació de la concessió d'un canal múltiple de televisió digital terrestre amb cobertura nacional i emissió principalment en obert, es va valorar a l'hora d'adjudicar la llicència que ens ocupa. En conseqüència, aquest compromís únicament es podrà deixar sense efectes amb la revisió prèvia de la llicència.

A aquest darrer efecte, l'interessat posa de manifest que el compromís d'inalterabilitat de la seva estructura accionarial actualment ja no és exigible, atès que la LGCA no l'inclou i, a més, és una Llei que permet la formalització de tot tipus de negocis jurídics sobre les llicències i els seus titulars. En aquest sentit, cal establir, amb caràcter previ, que el CAC no comparteix la interpretació realitzada per EDICA pel que fa a la impossibilitat d'exigir el manteniment i el compliment d'un compromís particular com el que ens ocupa, atès que, tot i que efectivament la LGCA no l'inclou, la lletra f de l'apartat 1 de l'article 52 de la LCA permet que en la convocatòria del concurs es pugui establir com un criteri d'adjudicació de la llicència. Això no obstant, el que resulta obvi és que l'abast d'aquest compromís particular, atesa l'entrada en vigor de la LGCA, no pot ser el mateix en tots els casos. Dit en altres paraules, un cop entra en vigor la LGCA, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual que, tot participant en un procediment d'adjudicació i de conformitat amb els criteris d'avaluació de les ofertes presentades establerts a la convocatòria del concurs, assumeixen el compromís particular de no alterar la seva estructura accionarial durant el període de vigència de la llicència, ho fan de manera voluntària i sent coneixedors de l'abast real d'aquesta obligació.

En efecte, el títol III de la LGCA parteix del principi de llibertat d'empresa i estableix el règim jurídic bàsic per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual, i diferencia els que només demanen comunicació prèvia perquè el seu segment està liberalitzat, dels que per utilitzar espai radioelèctric públic a través d'ones hertzianes i tenir capacitat limitada necessiten llicència prèvia atorgada en concurs públic. Així mateix, amb l'objectiu de reforçar la seguretat, la Llei amplia fins a 15 anys el període de concessió de la llicència i, com a novetats, estableix la renovació automàtica si es compleixen determinats requisits i es reconeix la possibilitat d'arrendar o cedir llicències en determinades condicions.

Per contra, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual, els títols habilitants del quals es van atorgar amb anterioritat a la LGCA, van assumir voluntàriament el compromís particular de no alterar la seva estructura accionarial pel període de la concessió, que cal tenir en compte, es va allargar obligatòriament amb la transformació del títol habilitant fins a 15 anys, sense que en el moment de subscriure aquest compromís s'establís la possibilitat d'arrendar o cedir la concessió, atesa la idiosincràsia del mercat audiovisual d'aquell moment. En aquest sentit, és il·lustratiu el preàmbul de la LGCA, que estableix literalment el següent:

"[...] Avui Espanya disposa d'una legislació audiovisual dispersa, incompleta, a vegades desfasada i obsoleta, amb grans carències per adaptar-se als temps i, per tant, permanentment sotmesa a canvis freqüents, via decret o subsumida en altres lleis de temàtica diversa. Ens trobem, doncs, davant una normativa vigent, allunyada de la realitat, i limitativa que a l'origen va néixer amb vocació de transitorietat però que s'ha perpetuat més temps de l'inicialment previst.

Consegüentment, aquesta Llei pretén compendiar la normativa vigent encara vàlida, actualitzar els aspectes que han sofert modificacions importants i regular les noves situacions que no tenen marc legal. I tot això amb la missió de donar seguretat jurídica a la indústria i possibilitar la creació de grups empresarials audiovisuals amb capacitat de competir al mercat europeu i l'obertura regulada de nous models de negoci com són la TDT de pagament, l'alta definició i la TV en mobilitat; i fer-ho garantint també el pluralisme i la protecció dels drets ciutadans; al mateix temps que es fixen unes regles de transparència i competència clares en un context de convivència del sector públic amb el privat i de liberalització de l'activitat audiovisual.

Aquesta normativa general de referència ha estat una demanda del sector audiovisual en el seu conjunt i dels consumidors des de fa anys. Aquesta Llei, per tant, neix amb la vocació d'aprovar una assignatura pendent de la nostra democràcia, superar el dissentiment i assolir un acord per a una reforma que vol veure la llum amb voluntat de permanència. Una llei que codifiqui, liberalitzi i modernitzi la vella i dispersa normativa espanyola actual, atorgui seguretat i estabilitat al sector públic i privat, a curt i mitjà termini, mitjançant un marc jurídic bàsic suficientment flexible per adaptar-se al dinamisme que per definició té aquest sector davant la vertiginosa i contínua evolució tecnològica. [...]"

En definitiva, ateses les consideracions apuntades més amunt, podem establir que, amb caràcter general, l'abast del compromís particular de no alterar l'estructura accionarial durant el període de concessió de la llicència no es pot establir de manera homogènia i uniforme en tots els supòsits. Ans al contrari, aquest abast el determinarà el moment en què aquest compromís va ser assumit inicialment i, consegüentment, la possibilitat de deixar-lo sense efecte restarà condicionada a aquesta circumstància, sens perjudici, òbviament, de la concurrència, en tot cas, d'alguna o algunes de les causes que estableix l'article 57 de la LCA i que justificarien la revisió de la llicència tot modificant-la en el sentit esmentat més amunt.

Segona. La possibilitat de modificar les condicions de la llicència amb la tramitació prèvia del procediment de revisió corresponent

El capítol III de la secció primera del títol IV de la LCA regula el règim de la llicència per prestar serveis de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric. Concretament, determina que la llicència té la condició d'autorització operativa, atès que estableix les obligacions del prestador i determina el marc de relació amb el CAC durant tot

el seu període de vigència (article 46); estableix l'objecte de la llicència d'un canal múltiple (article 47); fixa la finalitat i les condicions prèvies de la llicència (arts. 48 i 49); atribueix al CAC l'atorgament de les llicències (article 50); determina el procediment d'atorgament de la llicència i els criteris d'adjudicació (articles 51 i 52); estableix el contingut de la llicència i les obligacions dels seus titulars (articles 53 i 54); fixa la vigència, la renovació, la revisió, l'extinció i la ineficàcia sobrevinguda de la llicència (articles 55, 57, 58 i 59), i, finalment, declara la intransmissibilitat de la llicència (article 56) .

Amb l'entrada en vigor de la LGCA, que es presenta com a norma bàsica no només per al sector privat sinó també per al públic, d'acord amb la seva disposició final sisena, part de l'articulat de la LCA s'ha vist afectat, en major o menor mesura, per la llei estatal. Això no obstant, la inexistència a la LGCA de previsions expressos pel que fa a la revisió de la llicència, comporta que sigui plenament aplicable la regulació que sobre aquesta qüestió efectua la llei autonòmica.

L'apartat 1 de l'article 57 de la LCA estableix que "el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb el Govern, a l'efecte de les seves competències, pot modificar les condicions de la llicència abans que en finalitzi el termini de vigència per a adequar les obligacions del titular amb relació a:

- a) Les noves condicions en la gestió de l'espai radioelèctric.
- b) L'evolució de la tecnologia que permeti una prestació de l'activitat més adequada, especialment de les condicions que estableix l'autorització.
- c) La millor garantia de l'interès general.
- d) La millor prestació del servei."

Aquest article determina els pressupòsits necessaris per poder revisar la llicència mitjançant la modificació de les seves condicions. Dins d'aquests pressupòsits s'hi estableix un aspecte temporal, atès que la modificació únicament es pot fer abans que finalitzi el termini de vigència de la llicència, i diversos aspectes formals com l'habilitació per revisar la llicència, les causes o les raons que fonamenten aquesta revisió i la seva ubicació dins els supòsits taxats a la LCA.

Ateses aquestes previsions, cal analitzar si es donen els requisits (temporal i formals), esmentats més amunt, per poder revisar la llicència que ens ocupa tot modificant, per eliminació, la condició particular de no-alteració de les estructures accionaries d'EDICA durant tot el període de vigència de la concessió, la qual cosa permetria formalitzar el contracte de compravenda d'accions entre les mercantils CATCOM i Mediaset.

En primer lloc, s'estableix que es poden modificar les condicions de la llicència sempre que la seva vigència no hagi finalitzat. D'acord amb la disposició transitòria segona de la LGCA, la vigència de les noves llicències s'estableix en un període de quinze anys des que s'hagi produït la transformació i, a aquest efecte, cal tenir en compte que la transformació del títol habilitant a Catalunya s'ha produït mitjançant l'Acord 193/2010, de 28 de juliol. En conseqüència, a data d'avui la llicència de la qual se sol·licita la revisió és plenament vigent.

En segon, cal analitzar si, en el cas que ens ocupa, és necessària la intervenció del Govern o, per contra, aquest Consell pot revisar la llicència sense la necessitat de cap altra intervenció administrativa. Atesa la distribució competencial entre aquestes dues administracions, entenem que el CAC pot acordar la revisió de la llicència sol·licitada per EDICA sense l'acord del Govern. En efecte, aquesta mercantil sol·licita la modificació, per eliminació, del compromís particular de no alterar la seva estructura accionarial o empresarial durant tot el període de vigència de la concessió. En altres paraules, es tracta

de revisar la llicència per deixar sense efecte un compromís particular assumit per l'adjudicatari sense que, en cap cas, sigui necessària la modificació d'aspectes tècnics. Així, i d'acord amb les lletres *h*, *j* i *k* de l'article 111 de la LCA, si la revisió sol·licitada comportés una modificació d'aspectes tècnics, sí que caldria també, per efectuar aquesta revisió, l'acord del Govern, cosa que, com ja hem avançat, no succeeix en el cas objecte d'aquest informe.

Així mateix, les causes objectives que empararien l'eventual eliminació de la condició particular de no alterar l'estructura accionarial de la societat sol·licitant són, fonamentalment, la de garantir la continuïtat en la prestació del servei de comunicació audiovisual i fer-ho de la millor manera possible.

Finalment, cal ubicar aquesta proposta de modificació dins d'algun dels quatre supòsits taxats a l'apartat 1 de l'article 57 de la LCA. Ateses les causes objectives esmentades més amunt i les al·legacions efectuades per EDICA a l'escrit de sol·licitud d'eliminació del compromís particular, la revisió, en aquest cas, s'empararia en la millor garantia de l'interès general i en la millor prestació del servei que estableixen les lletres *c* i *d*, respectivament, de l'article esmentat.

En efecte, l'interessat pretén que es revisi la seva llicència atesa la seva situació econòmica actual i que és conseqüència dels canvis i modificacions legislatives que ha patit el mercat de les telecomunicacions i el sector audiovisual. EDICA enumera de forma detallada en la seva sol·licitud aquests canvis i modificacions, que, d'altra banda, són perfectament coneguts per aquest Consell i la realitat dels quals es posa de manifest en el preàmbul de la LGCA, que estableix literalment el següent:

"[...] Els últims anys la comunicació audiovisual s'ha basat en l'explotació tradicional de la ràdio i televisió analògica condicionada per l'escassetat d'espectre radioelèctric i, per tant, per una oferta pública i privada reduïda i amb un model d'explotació molt establert però comercialment poc sostenible.

La tecnologia digital trenca amb aquest model i planteja un augment exponencial dels senyals de ràdio i televisió gràcies a la capacitat de compressió del senyal que s'incrementa augmentant la qualitat del senyal audiovisual. Augmenta l'accés als mitjans audiovisuals i es multipliquen les audiències, però, per aquesta mateixa raó, es fragmenten. Irromp Internet com a competidora de continguts. Els models de negoci evolucionen i es desplacen. Com a conseqüència de tot això, la normativa ha d'evolucionar amb els temps i s'ha d'adaptar als nous desenvolupaments tecnològics.

Per tant, es fa necessari regular, ordenar amb visió de mitjà i llarg termini, amb criteris que aclareixin incerteses i donin seguretat a les empreses i amb la intenció de protegir el ciutadà de posicions dominants d'opinió o de restricció d'accés a continguts universals de gran interès o valor [...]"

Així, la modificació sol·licitada per EDICA, que consisteix a eliminar la condició particular de no alterar la seva estructura accionarial, possibilita la formalització del contracte de compravenda d'accions entre CATCOM i Mediaset, tot garantint, atesa la injecció de capital que aquesta venda produirà i els ingressos publicitaris més elevats, font principal de finançament dels prestadors de serveis de comunicació televisiva privats, la continuïtat de la prestació del servei de comunicació audiovisual, amb el subsegüent benefici per a la població de tot el territori de Catalunya. I comportarà, així mateix, la possibilitat de difondre continguts audiovisuals de qualitat que, com no podria ser d'altra manera, han de tenir la seva correlativa repercussió de millora a l'hora de prestar el servei.

Pel que fa a la millor garantia de l'interès general, és important destacar, en primer lloc, que d'acord amb l'apartat 2 de l'article 2 de la LGCA "són serveis de comunicació audiovisual els serveis la responsabilitat editorial dels quals correspon a un prestador del servei i la principal finalitat dels quals és proporcionar, a través de xarxes de comunicacions electròniques, programes i continguts amb l'objecte d'informar, entretenir o educar el públic en general, així com emetre comunicacions comercials". Arran d'aquesta definició podem establir, d'una banda, que els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre comunicacions comercials (secció 2a del capítol II del títol II de la LGCA) i a difondre programes i continguts, sobre els quals tindrà el control efectiu o la direcció editorial (apartat 1 de l'article 2 de la LGCA), amb la finalitat de proporcionar informació, entreteniment o educació. De l'altra, que totes les persones tenen el dret al fet que la comunicació audiovisual es presti amb aquesta finalitat i, a més, el dret al fet que aquesta comunicació audiovisual sigui plural.

Pel que fa a aquest darrer aspecte, l'apartat 1 de l'article 4 de la LGCA estableix que totes les persones tenen el dret a que la comunicació audiovisual es presti a través d'una pluralitat de mitjans que reflecteixin el pluralisme ideològic, polític i cultural de la societat; i a més, el dret a que la comunicació audiovisual es presti a través d'una diversitat de fonts i de continguts i a l'existència de diferents àmbits de cobertura. Aquesta prestació plural ha d'assegurar una comunicació audiovisual, la programació de la qual inclogui diferents gèneres i atengui els interessos diversos de la societat.

Amb caràcter general, l'article esmentat més amunt, tot establint la necessitat d'una comunicació audiovisual plural, desenvolupa, en concordança amb el que preveu el dret comunitari, els drets fonamentals que reconeix l'article 20 de la Constitució espanyola (CE): a expressar i difondre lliurement els pensaments, les idees i les opinions i a rebre informació veraç per qualsevol mitjà de difusió, en el nostre cas concret a través dels mitjans audiovisuals. En un sentit molt similar, es pronuncia la LCA, que a l'article 5 estableix el pluralisme en la comunicació audiovisual com una condició essencial per al compliment de la llibertat d'expressió, d'informació i de comunicació, i garanteix la lliure formació de l'opinió pública i la diversitat i la cohesió socials.

Aquests drets són absolutament claus per al funcionament d'un Estat democràtic. En efecte, el Tribunal Constitucional ha interpretat el dret fonamental a comunicar o rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió, com un dret lligat a l'interès col·lectiu en el coneixement de fets que puguin incloure transcendència pública, i que calguin perquè sigui real la participació dels ciutadans en el desenvolupament de la vida col·lectiva. Així mateix, en interpretar el sentit i l'abast de la norma, el Tribunal estableix que l'article 20 de la CE significa el reconeixement i la garantia d'una institució política fonamental, com és l'opinió pública lliure, indissolublement lligada amb el pluralisme polític configurat com un valor fonamental i un requisit de funcionament de l'Estat democràtic (SSTC 34/2010, de 19 juliol, 112/2006, de 5 d'abril i 144/1998, de 30 de juny).

Ateses les consideracions, normatives i jurisprudencials, esmentades més amunt, podem establir que mitjançant els serveis de comunicació audiovisual s'exerciten drets fonamentals, concretament les llibertats d'expressió i d'informació. Aquests drets resten eventualment garantits sempre que la prestació del servei sigui efectiva i es realitzi normalment. En altres paraules, la impossibilitat de prestar el servei de comunicació audiovisual impossibilitaria, amb caràcter general, l'exercici d'uns drets garantits constitucionalment.

En el cas que ens ocupa, el contracte de compravenda entre CATCOM i Mediaset té per finalitat que EDICA garanteixi la continuïtat de la prestació del servei. En conseqüència, la

manca de formalització d'aquest contracte, per una impossibilitat en la seva autorització per part del CAC atès el compromís particular de no alterar el accionariat de l'interessat, comportaria un greu perjudici per a la societat que pretén que es revisi la llicència i, en conseqüència, una afectació a l'interès general, ja que es deixaria de prestar l'únic servei de comunicació televisiva, d'àmbit privat, que actualment reben els ciutadans de Catalunya, amb la subsegüent afectació a l'exercici de drets i llibertats fonamentals.

En definitiva, podem considerar que l'eliminació del compromís particular d'EDICA de no alterar el seu règim accionarial durant tot el període de vigència de la concessió, tenint en compte el moment en el qual es va assumir i que ha estat objecte d'anàlisi a la consideració anterior, comporta, d'una banda, la possibilitat que es formalitzi el contracte de compravenda, amb l'autorització prèvia del CAC, tot garantint la continuïtat en la prestació del servei amb el subsegüent benefici per a l'interès general. I, així mateix, una millor prestació del servei, atès l'increment en la seva solvència, la millora de la seva capacitat comercial i de negoci amb tercers i, en definitiva, l'augment i l'optimització dels seus recursos, entre altres aspectes. En relació amb això, cal tenir en compte que la venda d'accions de la mercantil CATCOM a favor de Mediaset produirà una injecció de capital a la societat EDICA que li permetrà estar en condicions de continuar prestant el servei de comunicació audiovisual i, a més, amb una prestació de qualitat.»

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Aprovar la sol·licitud presentada per Emissions Digitals de Catalunya, SA, en relació amb l'eliminació del compromís particular de no alterar el seu règim accionarial durant el període de vigència de la concessió i, en conseqüència, revisar la seva llicència per una millor garantia de l'interès general i per una millor prestació del servei.
2. Notificar aquest Acord a Emissions Digitals de Catalunya, SA.

Barcelona, 20 de maig de 2015

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari